

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Linz (Austria)
w dniu 9 marca 2020 r. – ZK, AL / Deutsche Lufthansa AG**

(Sprawa C-131/20)

(2020/C 247/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Linz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ZK, AL

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG

Postanowieniem Trybunału z dnia 14 maja 2020 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 25 marca 2020 r. – G.D. przeciwko Commissioner of the Garda Síochána; Minister for
Communications, Energy and Natural Resources i Attorney General**

(Sprawa C-140/20)

(2020/C 247/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: G.D.

Strona pozwana: Commissioner of the Garda Síochána; Minister for Communications, Energy and Natural Resources i Attorney General

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ogólny lub powszechny system zatrzymywania danych – nawet poddany rygorystycznym ograniczeniom w zakresie zatrzymywania i dostępu – jest sam w sobie sprzeczny z art. 15 dyrektywy 2002/58/WE⁽¹⁾, interpretowanym w świetle karty?
- 2) Czy przy badaniu ewentualnej niezgodności środka krajowego wprowadzonego na podstawie dyrektywy 2006/24/WE⁽²⁾, wprowadzającego ogólny system zatrzymywania danych (z zastrzeżeniem niezbędnych rygorystycznych kontroli w zakresie zatrzymywania danych lub uzyskiwania do nich dostępu), w szczególności przy ocenie proporcjonalności takiego systemu, sąd krajowy może uwzględnić okoliczność, że dane mogą być zgodne z prawem zatrzymywane przez usługodawców do własnych celów handlowych oraz że ich zatrzymanie może być wymagane ze względów bezpieczeństwa narodowego wyłączonych z przepisów dyrektywy 2002/58/WE?
- 3) Dokonując oceny, w kontekście stwierdzenia zgodności z prawem Unii, w szczególności z kartą, krajowego środka dostępu do zatrzymanych danych, jakimi kryteriami powinien kierować się sąd krajowy, badając, czy tego rodzaju system dostępu przewiduje uprzednią i niezależną kontrolę wymaganą przez Trybunał Sprawiedliwości w jego orzecznictwie? Czy w tym kontekście sąd krajowy może, przy dokonywaniu takiej oceny, wziąć pod uwagę istnienie kontroli sądowej ex post lub niezależnej kontroli?